

CHIFFERTELEGRAM		Retelox til:	Kopi ja 5-11-79
☐ Chefen for <u>P1</u>	☐ Kopi chef <u>P2. Ø.P.M. P3</u>	U.M.	
☐ Direktøren	☐ Dep.chef U-Ø.dept.		
☐ Udenrigsråd Adm.	☐ Udenrigsråd M.sfd.	14-11-79.	
☐ Protokolchefen	☐ Udenrigsråd Ø.P.sfd.		
☐ Udenrigsråd P.sfd.	☐ Udenrigsråd H.sfd.	☐ Dep.chefs sekr.	105 1 40 2/3
☐ Udenrigsråd R.sfd.	☐ _____	☐ _____	
☐ Udenrigsråd DANIDA	☐ _____	Kopi vedlagt:	
☐ Udenrigsråd P.K.A.	☐ _____		
☐ Stedfortræder for P-chef	☐ _____		
☐ Min.sekr./Dir.sekr.	☐ _____		
Bemærkninger:			

FORTROLIGT

ambassaden bonn, amtel 548 af 13.11.1979 kl 17.35

p r i o r i t e t

rammefortroligt

25 EXP

resume af droeftelserne den 12.11.79 mellem udenrigsminister
kjeld olesen og udenrigsminister genschel i bonn.

um, p.i's j.nr. 5.d.175.

amb's j.nr. 5.d.45.

til stede var fra tysk side foruden udenrigsministeren,
ministerialdirektor dr. klaus blech, botschafter dr. ruth,
ministerialdirigent ungerer, kontorchef dr. schenk, kontorchef
moehler samt en tolk. fra dansk side deltog foruden ministeren
direktøren, ambassadoer oldenburg, udenrigsraad bech, ambassadoer
dyvig samt ministerraad blinkenberg.

1) tnf. udenrigsministeren redegjorde kort for den danske problemstilling og henviste til, at nogen endelig beslutning endnu ikke var truffet. regeringen ville dog soege spoergsmaalet afklaret inden debatten i folketinget den 27. november. nogle i danmark ville nok have foretrukket, at man af psykologiske grunde havde udsat afgoerelsen. imidlertid var man indstillet paa at deltage i beslutningen i december, og kjeld olesen understregede, at han ventede flertal i folketinget for regeringens linie i spoergsmaalet. gensch er fremhaevde, at spoergsmaalet havde vaeret meget noeje overvejet i forbundsrepublikken. dels havde regeringen taget endelig stilling under medinddragelse af de to regeringspartiers gruppeformaend i forbundsdagen, dels havde spoergsmaalet ogsaa vaeret forelagt forbundsregeringens sikkerhedspolitiske udvalg samt forbundsdagens udenrigspolitiske udvalg. afgoerelsen havde derfor meget bred politisk basis, idet ogsaa oppositionspartierne gav tilslutning til den fastlagte linie. i forbundsrepublikken havde der som bekendt vaeret en intensiv debat om spoergsmaalet, dels for at informere befolkningen naermere forud for den vigtige afgoerelse, dels som svar paa den indledte propaganda-aktion fra oest, som isaer var rettet mod forbundsrepublikken. fra tysk side var man overbevist om, at hvad man kaldte "nachruetzung" skulle forbindes med et tilbud om rustningskontrol. dette tilbud skulle henhoere under salt iii, men man skulle ikke lade det forsinke af salt ii's eventuelt forsinkede ratifikation. gensch tilfoejede, at selvom salt ii mod forventning ikke ville blive ratificeret, ville administrationen i usa alligevel foele sig bundet af aftalegrundlaget. efter genschers opfattelse havde den vestlige debat om spoergsmaalet medvirket til at frembringe bresjnevs seneste tilbud, der som bekendt ogsaa omfattede forhandlinger. i oevrigt mente gensch, at ss 20 produktionen i ussr var baseret paa en politisk fejlbeslutning. russerne havde ikke beregnet de politiske virkninger i vesten korrekt. fra tysk side mente

man, at der maatte tilstraebes substantielle forhandlinger, ikke blot paa tnf-omraadet, men ogsaa inden for mbfr og i forbindelse med cbm-droeftelserne i madrid, jfr. ogsaa det franske forslag om en europaeisk nedrustningskonference, som kort blev omtalt. gensch er henviste videre til, at gromyko aflagde besog i bonn i naeste uge, hvorunder man fra tysk side ville understrege:

- 1) alvoren bag nato's forhandlingsvilje, 2) beslutsomheden til at foretage en ''nachruestung''. hidtil havde sovjetunionen tilsyneladende undervurderet nato's beslutsomhed. gensch er henviste i denne sammenhaeng til sine samtaler med den sovjetiske ambassadoer i bonn (jfr. ogsaa blechs samtaler i moskva fornylig amtel 532 af 7.11.79), hvoraf det var fremgaaet, at det sovjet frygtede i forbindelse med moderniseringen af nato's tnf-potentiel isaer var, at sovjets varslingstid blev reduceret vaesentligt. heroverfor havde gensch er understreget, at vest-europa oenskede samme sikkerhed, som sovjet laenge havde haft, ud fra en ligevaegtsbetragtning. ligevaegten var dog en dynamisk proces, og dette maatte erindres, naar man talte om en ''nul-option''. i oevrigt ville der efter nato's beslutning vaere tre eller snarere fire aar til forhandlinger - indtil stationeringen af nye vaaben.

begge udenrigsministre var enige om, at tilbuddet efter nato-moedet burde fremsaettes snaest muligt og derfor ikke afvente salt ii's ratifikation. der var ogsaa enighed om, at hovedvaegten burde laegges paa forhandlingstilbuddet. ~~i denne sammenhaeng understregede kjeldolen, at man fra dansk side var meget tilfreds med fremsaettelsen af det tyske mbfr-forslag, ligesom man fra dansk side oenskede, at madrid-moedet skulle blive en succes. gensch er var enig heri og paapegede, at madrid-moedet maatte forberedes godt. efter tysk opfattelse burde det finde sted paa ministerplan, i hvert fald i perioder, for at give csce-processen nye politiske impulser. i denne sammenhaeng var det vigtigt for vesten ikke at betragte rustningskontrolproblemerne defensivt, men aktivt gaa ind for en helhed, der som allerede naevnt burde bestaa af foelgende 3 elementer: 1) droeftelser~~